

Sygn. akt IV KK 79/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małarski

SSN Jarosław Matras

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **D. S.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 kwietnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 20 października 2014 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 r. D. S. przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 10 czerwca 2014 r. w Z., znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyrażającym się zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie: 0,31 mg/l, II badanie: 0,31 mg/l, prowadził po

drodze publicznej pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki Fiat 170, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Następnie prokurator Prokuratury Rejonowej oskarżył D. S. o to, że w dniu 6 czerwca 2014 r. w Z., znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyrażającym się zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie: 0,38 mg/l, II badanie: 0,36 mg/l, III badanie: 0,33 mg/l, IV badanie: 0,33 mg/l, prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny tj. motorower marki Benda, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. Jednocześnie w akcie oskarżenia został umieszczony wniosek, na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddania oskarżonego pod dozór kuratora, orzeczenia w stosunku do niego grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda, świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł oraz zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zobowiązania oskarżonego do aktywnego poszukiwania stałej pracy i rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy oraz pokrycia kosztów i opłat.

Wyrokiem z dnia 20 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Z. uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że w dniu 6 czerwca 2014 r. w Z. znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości: I badanie: 0,38 mg/l, II badanie: 0,36 mg/l, prowadził w ruchu lądowym motorower marki Benda, tj. występku z art. 178a § 1 k.k., i za to skazał go na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 zł każda. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Na mocy art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał oskarżonego do aktywnego poszukiwania stałej pracy, w tym do rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o

opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 210 zł i wydatki w wysokości 70 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 28 października 2014 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść D. S. wniósł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez Sąd wniosku prokuratora o wydanie wobec D. S. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary, w sytuacji błędnego określenia w akcie oskarżenia zarzucanego mu czynu w zakresie czasu i miejsca zdarzenia, stanu nietrzeźwości oraz rodzaju prowadzonego przez niego pojazdu.

Autor kasacji w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, przez co skutkować musi uchyleniem zaskarżonego orzeczenia w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Wystąpienie z wnioskiem o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy na podstawie art. 335 k.p.k., a także jego późniejsze uwzględnienie przez Sąd, jest uzależnione od spełnienia dwóch warunków. Po pierwsze, okoliczności popełnienia przestępstwa nie mogą budzić wątpliwości, po drugie, postawa oskarżonego ma wskazywać, że cele postępowania zostaną osiągnięte, pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy. Pierwszy z tych warunków wymaga zatem dokonania ustaleń, w świetle których zaistnienie czynu zabronionego, sprawstwo oraz wina oskarżonego nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd pierwszej instancji rozpoznając wniosek prokuratora uzgodniony z oskarżonym i złożony w oparciu o przepis art. 335 k.p.k. związany jest treścią wniosku, co nie oznacza obowiązku jego uwzględnienia. Sąd zobowiązany jest bowiem przeanalizować treść uzgodnień pomiędzy prokuratorem i oskarżonym, sprawdzić czy wniosek jest zgodny z ustaleniami faktycznymi i prawnymi wynikającymi ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czy nie narusza przepisów prawa materialnego i procesowego, jak też czy odpowiada

zasadom wymiaru kary i środków karnych. W sytuacji zaś dostrzeżenia jakichkolwiek wad propozycji oskarżyciela publicznego, w tym sprzeczności w materiale dowodowym, nie tylko nie może wniosku takiego uwzględnić, ale zobligowany jest skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych - zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że występowanie wątpliwości, dotyczących okoliczności dokonania czynu, będzie podstawą nieuwzględnienia przez Sąd wniosku prokuratora także w razie stwierdzenia popełnienia innego przestępstwa, niż to, które zostało zarzucone w akcie oskarżenia (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 marca 2009 r., II KK 346/08, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., sygn. akt III KK 129/07, nie publ.; z dnia 11 września 2008 r., sygn. akt IV KK 292/08, nie publ.).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że w toku postępowania przygotowawczego o sygn. akt 3 Ds. .../14, w stosunku do D. S. wydano, a następnie ogłoszono mu, postanowienie o przedstawieniu zarzutów, co do czynu, którego opis zarówno w zakresie określenia jego czasu i miejsca, jak i stanu nietrzeźwości podejrzanego oraz rodzaju prowadzonego przez niego pojazdu, był odmienny od opisu czynu następnie mu zarzuconego w akcie oskarżenia. W tych okolicznościach Sąd I instancji winien wniosku w takiej postaci nie uwzględnić i zwrócić sprawę prokuratorowi bowiem akt oskarżenia nie obejmował zdarzenia, które zarzucono oskarżonemu i co do którego tenże się przyznał. Akta sprawy nie zawierają także informacji czy oskarżony był sprawcą również zdarzenia opisanego w akcie oskarżenia. Wydając zaskarżony wyrok z pominięciem oceny, czy zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku oskarżyciela publicznego, Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 7 k.p.k. Naruszenie tych przepisów miało charakter rażący i istotnie wpływało na treść orzeczenia w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W toku ponownego rozpoznania sprawy koniecznym będzie uniknięcie uchybień będących podstawą uwzględnienia kasacji.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

